

Vergaderjaar 1991-1992 Nr. 154b

21 087

Uitbreiding en wijziging van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne en daarmee samenhangende wijzigingen van andere wetten (vergunningen en algemene regels voor inrichtingen; procedures voor vergunningen en ontheffingen; handhaving)

VERSLAG VAN DE VASTE COMMISSIE VOOR RUIMTELIJKE ORDENING EN MILIEUBEHEER¹

Vastgesteld 15 mei 1992

De leden van de fractie van het **CDA** formuleerden naar aanleiding van de memorie van antwoord nog de volgende opmerkingen en vragen.

Op bladzijde 2 van de memorie van antwoord wordt gesteld dat de bestuurlijke lasten voor de betrokken overheden op het terrein van de milieubeleidsplanning zullen afnemen. Dit omdat er geen sprake meer zal zijn van sectorale milieuprogramma's en -plannen. De leden van de CDA-fractie vroegen zich af of dit wel een juiste benadering is. Immers zullen nog wel dezelfde onderwerpen aan de orde komen, zij het dan nu in één plan, in plaats van in afzonderlijke plannen. Bovendien is er sprake van taakuitbreiding in verband met de uitvoering van NMP en NMP (+) alsmede wijziging van wetgeving. In hoeverre kan er dan toch nog sprake zijn van een vermindering van bestuurlijke lasten? Kan de minister nader onderbouwen dat de uitvoerbaarheid van de regelgeving zal worden verbeterd en de bureaucratie zal worden verminderd, daarbij uitgaande van de vele AMvB's, de WVO-vergunning, de verklaring van geen bezwaar inzake de WCA-vergunning, de coördinatie-regeling tussen de bouw- en milieuvergunning, naast de integrale milieuvergunning? De organisatiestructuur op milieugebied bij de overheden is meestal gebaseerd op de sectorale miliewetten. Wat zijn de consequenties van de Wet milieubeheer voor deze organisatiestructuur?

In antwoord op vragen van de leden van de CDA-fractie over het opnemen van voorschriften in milieuvergunningen die verband houden met het gebruik van energie en grondstoffen, merkt de minister op geen reden te zien om het desbetreffende artikel later in werking te laten treden. De aan het woord zijnde leden hadden met enige verbazing kennis genomen van dat standpunt. De resultaten van een aangekondigd onderzoek naar de mogelijke toepassing van energie- en grondstoffenvoorschriften in milieuvergunningen zijn nog niet bekend. Dit onderzoek zou ook nog tot de conclusie kunnen leiden dat de inzet van het vergunningeninstrument in bedoelde zin niet gewenst is. Hoe kan vooruitlopend op de resultaten van genoemd onderzoek, een objectieve beoordeling plaatsvinden? Is er voldoende deskundigheid en ervaring met deze

¹ Samenstelling:

Leden: Baarda (CDA), Rongen (CDA), Vermaat (CDA), Van Kuilenburg-Lodder (PvdA), K. Zijlstra (PvdA), voorzitter, Schuyer (D66), Staal (D66), Ginjaar (VVD), Korthals Altes (VVD), Pitstra (Groen Links), Holdijk (SGP), Schuurman (RPF), Veling (GPV).

materie aanwezig? Op welke wijze zal dan de noodzaak van een bepaald grondstoffen- en energiegebruik op milieuhygiënische gronden worden beoordeeld?

In de memorie van antwoord wordt op bladzijde 8 verwezen naar de Nota energiebesparing. Het in deze nota neergelegde beleid is onder meer gericht op het maken van meerjarenafspraken met verschillende bedrijfssectoren over concreet te realiseren energiebesparing, een en ander als onderdeel van de integrale milieutaakstelling voor deze bedrijfssectoren. Op welke wijze zullen deze afspraken worden betrokken bij het vergunningenbeleid dat door de overheden wordt gevoerd ten aanzien van de tot die bedrijfstak behorende bedrijven? Betekent dit dat de minister bindende afspraken gaat maken met provincies en gemeenten? Hoe zal dit dan in vergunningsvoorschriften moeten worden vastgelegd? De resultaten van het onderzoek onder de naam «Projekt energiebesparing en Milieu-instrumentarium» (PEM) zijn nog niet bekend.

Waarom moet dan nu reeds een wettelijke verplichting worden opgenomen t.a.v. voorschriften met betrekking tot energie- en grondstofgebruik?

Op bladzijde 13 van de memorie van antwoord wordt ingegaan op vragen van de leden van de CDA-fractie over de nogal ingewikkelde constructie met betrekking tot de vergunningaanvragen krachtens de Wabm en de WVO. Gesteld wordt onder meer dat, wanneer de WVO-vergunning zou worden opgenomen in de integrale milieuvergunning de verantwoordelijkheid voor de WVO-vergunningverlening bij de gemeente of de provincie zou komen te liggen. De waterbeheerder zou dan een essentieel beheersinstrument verliezen en voor de uitvoering van zijn taak voor een groot deel afhankelijk zijn van andere overheden. Waarom is hier niet gekozen voor een constructie van een verklaring van geen bezwaar, zoals dat ook het geval is bij de WCA-vergunning?

Wat zijn de consequenties wanneer een inrichting geen afzonderlijke gemeentelijke lozingsvergunning meer nodig zal hebben (blz. 14, memorie van antwoord)? Betekent dit dan als de provincie bevoegd gezag is, dat deze regels moet stellen ter bescherming van de gemeentelijke riolering? Hoe zit het dan met aansprakelijkheid bij nalatigheid?

Treedt bij een instructie-AMvB (artikel 39a van het wetsvoorstel) de rijksoverheid niet te veel in de plaats van de provincie en de gemeente? Hoe wordt hier dan rekening gehouden met lokale omstandigheden?

Indien het niet mogelijk is om categorieën van gevallen te onderscheiden waarin òf doelvoorschriften òf middelvoorschriften moeten worden voorgeschreven en bij elke vergunningaanvraag een afweging ter zake zal moeten plaatsvinden (blz. 15 M.v.A.) bestaat dan niet de kans op rechtsongelijkheid? Immers niet iedere provincie of gemeente zal tot dezelfde conclusies komen.

In hoeverre wordt in het wetsvoorstel rekening gehouden met bedrijfsinterne milieuzorgsystemen? Behoort het tot de mogelijkheden om in een vergunning een bedrijfsintern milieuzorgsysteem voor te schrijven en kan een dergelijk systeem door middel van de vergunningverlening worden afgedwongen?

Vertrouwende dat de bewindsman tijdig zal antwoorden, acht de commissie de openbare beraadslaging over het onderhavige wetsvoorstel met het verschijnen van dit verslag voldoende voorbereid.

De voorzitter van de commissie,
Baarda

De griffier van de commissie,
Dijkstra-Liesveld